

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΤΥΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Ἐν ἑξ ἑστ. ε. 15. ΔΡΑΧΜΑΙ, ἡμερῆ ἢ ἡμέρας, λ. 40, τρεῖς ἡμέρας λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, οδοσ μουσων, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Τί ιδέαν ἀντιπροσωπεύει ὁ προϋπολογισμός; Ποῖα συμφέροντα τοῦ λαοῦ προτιματεῖ; Ποῖαν μεταρρυθμίσειν εἰσάγει; Ποῖον νεωτερισμὸν εὐεργετικὸν παραδέχεται; Ποῖαν ἀνισότητά ὑποσκορακίζει; Ποῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης του; Ποῦ εἶναι αἱ αὐραὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνκωφίσεως; Εἶναι προϋπολογισμὸς πολεμικῆς παρασκευῆς τοῦ ἔθνους; Εἶναι προϋπολογισμὸς εἰρηνικῆς ἐργασίας; Τί εἶναι;

Ἐλέχθησαν τόσα περὶ τοῦ σοβαροῦ ἔργου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὥστε εἶναι μικταίσιχλον νὰ τὰ ἐπαναλάβωμεν ἡμεῖς. Ἄλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι καθρέπτης τοῦ κυβερνητικοῦ ἐγκαρφέλου. Ὅ,τι δὲν δυνάμεθα νὰ διδῶμεν διὰ τοῦ φαλακροῦ κερνίου τοῦ κυρίου Τρικούπη ἢ τῆς τριχωτῆς κεραλῆς τοῦ κ. Καλλιγᾶ, τὸ ἐνοπτρίζομεθα ἐντὸς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν καθρέπτην αὐτὸν ἰδοῦ τί βλέπομεν ἡμεῖς: Ἐνὰ καὶ μόνον πόθον, τοῦτον: Χρήματα καὶ πάλιν χρήματα πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν φίλων μας. Τί νομίζετε ὅτι εἶναι ὁ προϋπολογισμὸς ἐν Ἑλλάδι; καὶ διὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη; Τράπεζα ἀνοικτὴ διὰ τοὺς φίλους. Ἐσχωρίσατε ἐν τρίτον τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ πράγματα ἀφορῶντα τὸν ὅλον τόπον, ἀδικήρους φίλων καὶ ἐχθρῶν, τὰ λοιπὰ 2)3 τὰ νέμεται τὸ κόμμα. Τί εἶναι ἡ ὑπαλληλία; Κόμμα. Τί εἶναι αἱ στρατιωτικοὶ προδιδασμοί; Κόμμα. Τί εἶναι αἱ προμήθειαι τῶν ὑπουργείων τῶν Νευτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν; Κόμμα. Τί εἶναι ἡ κατασκευὴ τῶν δημοσίων ἔργων; Κόμμα. Τί

εἶναι ἡ παραχώρησις τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ εἰς φίλους τραπεζίτας; Κόμμα. Τί εἶναι ἡ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία ἢ πληροῦσα τὰ θυλάκια τοῦ κ. Καλλιγᾶ καὶ τῶν συνεταίρων του; Κόμμα. Πλὴν ὅλα αὐτὰ, ὅσα σᾶς ἀπρηθμήσαμεν, ἀποτελοῦσιν ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ἐδέησε νὰ ἐργασθῶσιν οἱ κύριοι Καλλιγᾶς καὶ Τρικούπη διὰ νὰ εὕρωσι νέους φόρους 15 ἑκατομμυρίων, διατὶ νομίζετε τὸ ἐκκαμν, παρὰ διὰ νὰ βόσκη τὸ κόμμα ἐλεύθερον ἐπὶ τῶν χρυσῶν λειβαζιδίων τοῦ προϋπολογισμοῦ;

Διότι—ἐπιμένομεν—οὐδεμίαν ἄλλην ιδέαν βλέπομεν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Καλλιγᾶς, σχηματισθέντος πλέον ἐν τῷ ἐγκαρφέλω του ὅζου ὅτι πλὴν αὐτοῦ πάντες οἱ ἄλλοι ὑπόκεινται εἰς ἡλιθιότητα, ἐτόλμησε νὰ ἰσχυρισθῇ ἐν τῷ Εἰσηγητηρίῳ του ὅτι ἂν δὲν ἐρρόντιζε νὰ ἀναπληρωσῇ διὰ φόρων τὸ ἔλλειμμα τῶν 15 ἑκατομμυρίων θὰ ἠναγκάζετο νὰ περικόψῃ τὰς λαμπάνας, καὶ θὰ εἴχομεν τότε, ὡς εἶπε, διπλὴν ἀνισορροπίαν, τὴν μίαν ἐν τοῦ ἐλλείμματος καὶ τὴν ἄλλην ἐκ τῆς κακῆς διοικήσεως.

Ἐρρητάσθη δηλαδὴ ὁ μικροσκατακτικὸς νοῦς τοῦ ὑπουργίσκου αὐτοῦ, ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ καὶ χεῖρων τῆς ἐνεστώσης διοικήσεως. Ἄλλ' ὅταν εἰσπραξίς πρός τὴν τελωνεῖα, χωροφυλακίαν, ἀστυνομίαν, δικαστήρια, φυλακίαν, εἶναι παραδεδωμένα ἢ εἰς ληστὰς ἢ εἰς θηρία, μὰς μέλει ἂν αὐτὰ τὰ θηρία ἢ αὐτοὶ οἱ λησταὶ πρόκειται νὰ τραποῦν μὲ 65 ἢ μὲ 85 ἑκατομμύρια;

Θὰ ἐβλέπομεν μίαν ιδέαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σᾶς, ἐὰν ἐβλέπομεν τὰ 16 ἑκατομμύρια τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μεταφερόμενα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ ν' ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς ταχυδρομεία, δρόμους, δημοσίαν ἀσφάλειαν, γερύρας, δημοσίαν ὑγιάν, φυλακίαν, βιομηχανικὰς καὶ γεωργικὰς ἐκθέσεις κλπ. Θὰ ἐβλέπομεν μίαν ιδέαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ Σᾶς, ἐὰν ἐβλέπομεν τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια τοῦ ὑπουργείου τῶν

Ναυτικῶν μεταφερόμενα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἡμεῖς δημοτικὰ σχολεῖα—σχολεῖα—ὄχι ἀποπάτους μὲ καθαριστὰς τῶν ἀποπύτων, ἀντιδημοδικῶν. Ἐὰν ἐβλέπομεν μίαν ἰδέαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ Σας, ἐὰν ἐβλέπομεν 60 ἑκατομμύρια μεταφερόμενα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τὰ ὦμεν εἰς θέσιν τὰ δικηδικήσωμεν τὰ δικαιώματά μας ἐπὶ τῆς Ἑπείρου, τὰ δικαιώματά μας ἐπὶ τῆς Μακεδονίας!

Ἄλλ' ὅταν βλέπωμεν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, ὅλων δηλαδὴ τῶν ὑπουργείων τοὺς προϋπολογισμοὺς ἀμυστον ἀντικειμένον ἔχοντας τὸ ψεῦδος, τὴν κλειψιὰ, τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ πρᾶξιμα, τὴν παραδίαν, τότε ὡς μόνον δικαίαν ἐκδίκησιν αὐτῆς τῆς ἀναίσθησός σας περὶ τὴν ἐθνικὴν ἀνθρώπινον σὰς φανταζόμεθα ὀπισθόγωνα δεδεμένους, ἀπαράλλακτα δηλαδὴ ὅπως κἀμουν ἀθώους πολλὰς πολιτάς αἱ χωροφύλακές σας, καὶ δύο εἰσαγγελεῖς τοῦ λαοῦ νὰ ἐρευνῶσι τὰ θυλάκιά σας.

Διότι ἄλλον χαρακτηρισμὸν δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὸ λαμπρὸν ἔργον τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἢ νὰ τὸν χαρακτηρίσωμεν Προϋπολογισμὸν τῆς Τσιέτης.

Σὰς θαυμάζομεν περισσότερο ἀπ' ὅτι θαυμάζετε σεις ὑμᾶς αὐτοὺς! Δὲν ἀναδεικνύεσθε μόνον ὑπουργοὶ συνήθεις, οἱ προκηρυχθέντες ἄλλοτε ὡς ἀναμορφωταί, ἀλλὰ καὶ κατὰρῶσθε ὑπουργοὶ συμμορφῆται, διότι συγκεντρῶσαντες περὶ ὑμᾶς τὸν τραπεζιτικὸν κόσμον, ζητεῖτε αὐτὸν μὲν ν' ἀπκλαξήτε παντὸς βάρους, τὸν δὲ ἐργατικὸν κόσμον, οὐ τὴν εὐρωστίαν τονίζει ὁ κ. Καλλιγᾶ εἰς τὸν Εἰσηγητήριον του, φορτόνετε μὲ βάρη ἕως ὅτου νὰ τὸν σπάσῃτε, ἀφοῦ δὲν σηκώνεται αὐτὸς νὰ σὰς σπάσῃ.

Ὁ διαβόητος δι' εὐφυίαν Καλλιγᾶς ἐθαύμασε μοναχὸς τοῦ ἐκτόν, πῶς κατῴρῳσε νὰ μεταβάλλῃ διὰ τοῦ ἰσοζυγίου τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος εἰς γῆν τῆς Ἑπαγγελίας. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν βλακωδέστεροι φόροι παρὰ τοὺς φόρους ἐπὶ τῆς κατανάλωσός. Οἱ φόροι οὗτοι, οἱ ἄλλω λεγόμενοι ἐμμεσοί, εἶναι ὁ τυφλοσύρτης ὅλων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν. Μὲ τοιοῦτους φόρους ὁ Βουρδουσῆς δύναται νὰ φέρῃ ὄχι ἐν, ὡς ὁ κ. Καλλιγᾶς, ἀλλὰ δύο καὶ τρία ἰσοζύγια. Φόρους ἐπὶ τῶν οἴνων, ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἐπὶ τοῦ τσιγαροῦ, ἐπὶ τῆς σταφίδος! Διατὶ ὄχι καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρτου, ἐπὶ τοῦ ἄλατος, ἐπὶ τοῦ ἔξου, ἐπὶ τῶν κρομμύων καὶ τῶν σκορδῶν καὶ τῶν ἄγγουρίων. Φορολογήσατε ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια καταναλίσκει ὁ λαὸς, δηλαδὴ ἡ ἐργασία, ἡ ὄρφανή, ἡ κακομοῖρα, τὸ θῦμα ἢ ἐργασία, μὴ φορολογεῖτε τίποτε ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια καταναλίσκει τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀλαζονικόν, τὸ ἀπορροφητικόν, ἡ ληστὴς τὸ κεφάλαιον, καὶ ἔχετε ὅσα καὶ ἂν θέλετε ἰσοζύγια.

Ἄλλ' ἐσκέφθητε ὅτι αὐτὸν τὸν εὐρωστὴν σας λαὸν θὰ τὸν καταστήσατε ἐπὶ τέλους παράφρονα ἀπὸ τὴν ἀκρίθειαν τοῦ βίου; Ἐσκέφθητε ὅτι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ σας τοῦ ἀρπάζετε τὸ κρᾶσι ἀπὸ τὰ χεῖλη, τὸ τσιγαρό ἀπὸ τὸ στόμα, τὸ κρέας ἀπὸ τὴν τροφήν του, τὴν εὐθυμίαν ἐκ τοῦ προσώπου του; Ἐσκέφθητε ὅτι διὰ τῶν φόρων αὐτῶν θὰ περιορίσατε τὴν παραγωγὴν καὶ θὰ μεταβάλλετε τὴν εὐρωστίαν αὐτὴν εἰς ἀρρωστίαν;

Καὶ ἐπὶ τέλους ὁ προϋπολογισμὸς σας ζεῦρετε τί κανονίζει, ζεῦρετε τί καθιεροῖ;

Τὴν ἀρχὴν ὅτι φορολογητέοι εἶναι οἱ πτωχοὶ, φορολογητέοι δὲν εἶναι οἱ πλούσιοι.

Τὰ 15 ἑκατομμύρια τοῦ ἐλλείμματος, καὶ διπλάσια ἀκόμα, τὰ ὅποια ἀρπάζετε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ μὲ τὰ μονοπώλια, τοὺς φόρους τῆς κατανάλωσός καὶ τὰς αἰωνίας αὐτὰς αὐξήσεις τοῦ 12 0]0, ἠδύνασθε νὰ τὰ λάβητε ἐὰν ἐφορολογεῖτε διὰ 12 τοὺς 100 τὰ 300 ἑκατομμύρια τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ἐταιριῶν.

Ἀλλὰ αἱ τράπεζαι εἶναι τοῦ κ. Τριαντάφυλλου καὶ τοῦ κ. Καλλιγᾶ, καὶ δὲν ξεγυμνῶνε κἀνεὶς τὸ δικὸν του τραπέζι διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ τραπέζι τοῦ λαοῦ.

Καλιγᾶν.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ.

Κύριε Συντάκτα.

Ὅτε οἱ κυβερνῶντες τὸ ἔθνος ἐν ἔτει 1876 ἀπεφάσισαν τὴν μεταβολὴν τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, τὸ δημόσιον μεταξὺ ἄλλων νομισμάτων προήγγειλε τὴν ἐκκοπὴν καὶ ἰκανοῦ ποσοῦ ἀργυρῶν κερμάτων τῶν 20 νέων λεπτῶν (22 4]10 λεπτὰ πλῆκτα) ἀναβληθείσης ὅμως τότε ἐπ' ἀορίστῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου ἢ Κυβέρνησις διὰ τοῦ νόμου ΧΜ ἀριθ. 4 τοῦ 1877 ἔθετο τὰ ἐν λόγῳ κέρματα εἰς κυκλοφορίαν ὄχι εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν τῶν πλ. λεπ. 22 4]10, ἀλλ' εἰς τὰ πλ. λεπ. 25, οὐχ' ἦττον ἐκτοτε ἀκωλύτως ἐκυκλοφόρουσαν ταῦτα, διότι τὸ κοινόν, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἐσέβητο τὸ συνάλλαγμα τοῦτο, οὕτως εἶπεῖν, τῆς Κυβερνήσεως, οὐδενὶ δ' ἐπετρέπετο ν' ἀμφισβᾶλλῃ ὅτι τὸ δημόσιον δὲν ἤθειεν ἐν κειρῶ τ' ἀνταλλάξαι πάλιν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ τούτου ὀρισθεῖσαν ἀξίαν, ἦτον πρὸς πλ. λεπ. 25.

Ἐν τούτοις ὅτε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγένετο ἀφῆνης ἢ νομισματικῆ μεταβολή, ἢ Κυβέρνησις εἰς οὐδὲν λογισαμένη ἦν τὸ δημόσιον ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν διὰ τοῦ Νόμου ΧΜ, ὥρισεν ἄπλῶς ὅτι τὰ κέρματα ταῦτα θέλουσιν γίνεσθαι δεκτὰ τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ τιμὰς τοῦ κράτους πρὸς μόνον λεπ. νέα 20 = λεπ. πλ. 22 4]10 καὶ οὐχὶ πρὸς λεπ. νέα 25 -! ἐνῶ τοῦλάχιστον ὤρειλε νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν τινὰ ἐντὸς τῆς ὁποίας τὰ τιμὰς ν' ἀνταλλάξωσι τὰ ἐν λόγῳ κέρματα ἀνευ ζημίας τινός τοῦ κοινοῦ.

Ἄν ἰδιώτης προέβαιεν εἰς ἀνάλογον πράξιν, ἂν δηλ. ἐξέδιδε καὶ ἐπώλει γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἀνὰ 25 ἑκάστον, ἐπὶ τέλους δ' ἤθειεν ἐξαργυρώσει τὰ γραμμάτια του τοῦτο πρὸς μόνον 22 4]10 ἀπλῶς διότι, ἔτσι τὸ θέλει, πῶς θὰ ἐχαρακτηρίζετο ἡ πράξις του αὐτῆ; πῶς δὲ ἄρα γε θὰ χαρακτηρησθῆ τὸ χρηματικόν τοῦτο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως; ἴσως ὑμεῖς, Κύριε Συντάκτα, θὰ δυνήθητε νὰ με φωτῆσατε.

Δέχθητε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

ΧΜ.

ΒΟΥΛΗ.

Ἐχάθη ὁ Ὀνοουλουδοῦ μας καὶ δὲν ἔχομεν Βουλὴν. Ἄμα τὸν εὐρωμεν, θὰ σὰς τὸν φέρωμεν.

Ἢ δ. εὐθυνσις.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἐγένετο κουβέντα περὶ κυβερνήσεως.
— Κλονεῖται λοιπὸν ἡ κυβερνήσις, ἠρώτω τις.
— Ἐπ' ἐναντίας, στέκει πολὺ καλὰ 'στὰ πόδια τῆς' ἀλλὰ δὲν θυμάσθε ποτὲ σὰν ἦσκατε παιδιὰ νὰ βλάψτε τὴν ῥάχι σας σὲ ντουλάπι κλεισμένο καὶ μὲ τὸ κούνα, κούνα νὰ κατρθώσετε νὰ τ' ἀνοίξετε;
Ἐ! αὐτὸ ὑποφέρει τώρα τὸ κυβερνητικὸ ντουλάπι ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν στρατιωτικῶν προβιβάσεων:
— Οἱ Ἕλληνας ἀξίωματικοὶ καθημερινῶς ἀντικρύζουν τὸ πῦρ . . . τοῦ σιγάρου των.

Ἐπίσθη ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἀθηναϊκῆς συνόδου τοῦ Κακουργιοδικείου ἢ 27ῆς Νοεμβρίου. Οὕτως ἢ ἄλλως νομίζομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν βελενδίζικὰ κατὰ τὴν Σύνοδον αὐτήν. Καθ' ὅσον μάλιστα μανθάνομεν ὅτι ἀπερρίφθη ἢ εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον γενομένη ἀκρίσις ἐκ μέρους τῶν κυρίων Τομπροπούλου καὶ Σαμοθράκη. Πληροφόρηθη ἐπίσης ὅτι ἂν οἱ Βελενδίζιστὰὶ παραπερῶσιν εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ἀναδεικνυμένου ἐνεκα δειλίας ἐνόχου ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ γένος τῶν περιστερῶν οἱ κύριοι Σωτηρόπουλος καὶ Παπαμιχαλόπουλος, ἢ δίκῃ θὰ γίνῃ εἰς τὰς εὐρείας αἰθούσας τοῦ Βερδουκείου, ἐκεῖ ὅπου ἐδικάσθησαν οἱ πρωταγωνιστὰὶ τοῦ Δεῖλεσι.

Ἐκτὸν περίπου ἵπποι τῶν ἐν Ἀκρίσῃ πυροβολαρχιῶν ἤλθον ἐλεεῖνοι σκαχίτικοι τῆς προκλαίης ἐδῶ. Ἡ κηδεῖα

2 ΕΠΙΦΥΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ 2

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(ὑπὸ Μπόεμ)

(Συνέχ. τ. τῆς ἐρηθ. 368.)

Κεφ. Β'. — Συμπλοκή.

Ἦτο τὸ τόσον τοῦ Μηνᾶ, ὅπερ οὗτος εἶχε τείνει καὶ ἐακόπευε κατὰ τοῦ ραινομένου πλοίου. Ἀπέχε δὲ τοῦτο ἕως ἐν τέταρτον μιλίου. Τὸ βέλος δὲν ἐβλάσεν, ἀλλ' ἐβυθίσθη εἰς τὰ κύματα. Ὁ Μηνᾶς ἐτόξευσε δεύτερον καὶ τρίτον.

Ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ ξένου πλοίου παρατηρήθη κίνησις τις. Ἀκάτιόν τι ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ σκάφους, προσήγγισεν εἰς τὴν ἀκτὴν καὶ εὐθὺς ἐπανήλθε πάλιν. Μετὰ ταῦτα τὸ σκάφος ἐβόνη κινούμενον. Ὡς φαίνεται, τὸ πλοῖον,

των θὰ γίνεται περιοδικῶς, ἐνόσω θὰ ψηφίζεται ἐν τῇ Βουλῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Αἱ Νέαι Ἰδέαι πραγματοποιοῦνται ἐν ἐκτάσει τὰ περὶ Νοσοκομείων καὶ φιλοφρονιστικῶν Ἐταιριῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Μεταξὺ ἄλλων ἀριθμοῦν καὶ τὴν Ἐταιρίαν τῆς Προαγωγῆς τῆς γυναικῆς τῆς γυναικῆς!
Ἡ Ἐταιρία αὕτη βέβαια θὰ φωτίζεται ἀπὸ γκάκι.

Ἴδου καὶ μίαν κλοπὴν ἣν παρεδίψα νὰ ἀναγκάσῃ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον:
Τὸ Ταχυδρομεῖον πωλεῖ τὸ χαρτόσημόν του πρὸς νέας δραχμάς.
Θελήσατε ὅμως νὰ ἐξαργυρώσητε τοιοῦτο.
Σὰς δίδει διὰ γραμματόσημον εἰκοσι πέντε ν. δρ. εἰκοσι πέντε πλαιαίς!

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἠδυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἀξίαν νεολαίαν κυρίως ἐξεργετικώτερον πρὸς φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπανάστασιν ἀνάγνωσμα παρὰ τὴν μελέτην τοῦ ἐξαισίου ἐν Λυδίνῳ ἀνταποκριτοῦ μας περὶ τῆς Εὐθυμίας τοῦ Ἀγγ.λου. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον αἰσθανόμεθα διαδοχικὰ συγκινήσεις, ἔταν ἀναγινώσκωμεν τὰς λαμπρὰς γραμμὰς του, ἰδίως τὰς προβαλλούσας μετὰ τόσας θέρμης τὴν εἰκόνα τοῦ νέου Ἀγγλου πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς εἰς τόσα καθυστερούσης νεολαίας μας. Ἀντί φαλαγγικῶν ὑνείρων, μελετήσατε, νέοι, τὸν Πιπμοσιου τοῦ Μὴ Χάινεσι καὶ ἀρδεύσατε ἐκ τοῦ φωτός τῶν γραμμῶν του πῦρ διὰ τὰς καρδίαις σας πρὸς μέρψωσιν νέου ἰδανικοῦ ἐλληνικῆς νεολαίας.

Καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη κλοπὴ διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλάς

εὐρισκόμενον μεταξὺ δύο νησυδριῶν ἐντὸς πορθμοῦ, δὲν ἦτο προσωρισμένον δι' ἀγκύρας, ἀλλ' εἶχε δεδεμένους τοὺς κἀλους ἀπὸ τῆς ἀκτῆς. Ἦδη δὲ ἐκινήθη ἐπισπῆσθαι. Οὐδεμία ἀμφισβᾶσις ὅτι ἦτο ἐχθρικόν.

Οἱ ἐπὶ τῆς γαλέρας ἠσθάνθησαν τότε τὴν εὐλογον συγκίνησιν, ἥτις προηγείταί πάσης σοδαρᾶς πράξεως. Αἱ ἀρτηρίαι τοῦ γένους Περσῆται ἐκτύπησαν, ὡς ἐν κειρῶ τῆς νεότητός του, ὁ δὲ Μηνᾶς ἠσθάνθη τὸ αἶμα του σφύζον.

— Τί διατάττει ὁ ἀρχηγός; ἠρώτησεν ὁ ναύκληρος.
— Εἰς θέσιν ἀμύνης, εἶπεν ὁ Μούρχας. Ὅλοι μὲ τὰς σκαχίττας σας καὶ μὲ τοὺς παλέκεις σας.

Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν τὸ ξένον πλοῖον προσήγγισεν. Ἡ γαλέρα εἶχε στρέψει τὴν πρύμναν πρὸς τὸν Μέγαν Μάκκρην, ὡς πολεμιστῆς ἐν ἀμύνη ἐξασφαλίζων τὰ νῶτα ἐπὶ τοῦ τοίχου. Τὸ δὲ πειρατικὸν σκάφος ἐφαίνετο τοῦναντίον ζητοῦν τὴν ἐλευθέραν διέξοδον. Ἄλλ' ὁ Μούρχας εἶχεν ἤδη ἀποκλείσει αὐτήν. Διότι δὲν ὑπῆρχε διάστημα ἰκανόν μεταξὺ τῶν τριῶν νησυδριῶν. Εἰςεῖρε δὲ ὁ Μούρχας ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου μέρους, ἐν μέσῳ ἠγῶν καὶ ὑφάλων, δυσκολωτάτη ἦτο τὴν νύκτα ἡ ἐξόδος.

— Τίνας εἶσθε; ἐρωτᾶ μετὰ κλοπῆς ὁ Μούρχας.
— Πυλαμιστὰί! ἀπήντησε τραχεῖα φωνὴ ἀπὸ τοῦ πειρατικοῦ.
Καὶ συγχρόνως ἠκούσθησαν βέλη συρίζοντα διὰ τῶν

δημοσίᾳ ἐν Εὐρώπῃ θὰ κηρυχθῆ λωποδύτης; Ἀφοῦ ἀνήγαγε τὰ λεπτά τοῦ γραμμικοσήμερου εἰς ἑκατοστὰ τοῦ φράχου ἐπιμένει νὰ εἰσπράττῃ 30 νέα λεπτά, ἐναντίον τῆς Νομισματικῆς Συμβάσεως, ἧς εἶναι ἡ Ἑλλάς μέλος...

Τὸ νέον πρωτότυπον μυθιστόρημά μας ἐγένετο μετὰ πολλῆς εὐμενεῖς δεκτὸν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ κριτικῇ κορυφαίων. Τόσον, ποῦ ἂν δὲν εἶχαν ἐλληνοκωτάτην καὶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ἀναβολὴν, θὰ τὸ ἐξελέμβανον πολλοὶ ὡς μετὰφρασιν! Θὰ ἴδῃτε παρακάτω ποίως θερμὰς θὰ ἐκτυλίξῃ σελίδας καὶ μετὰ ποίως τέχνης θὰ προβοκίωσιν οἱ χαρακτῆρες καὶ αἱ περιπέτειαι.

Συγχίρομεν τοῖς διευθυνταῖς τοῦ Σολωνεῖου καὶ τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλοδίκαιον γέροντα Παυλίδην καταδιβάσαντας τὰ τρικυτάρινα γλυκὰ καὶ ποτὰ των εἰς λεπτὰ εἰ κοσιπέντε.

Καὶ συλλυπούμεθα ἐπὶ τῇ ἀπληστίᾳ των τοὺς διευθύνοντας τὸ κερνεῖον Γιαννοπούλου μετὰ τῶν παραρτημάτων του, ὡς καὶ τοὺς κυρίους Παπαζήση καὶ Ἀκριβόπουλον, ἐπιμένοντας εἰς τριάντα ν. λεπτά.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἢ πρῶτα ἐκλεπτοὶ ἐκυτοῦς ἢ τῶρα κλέπτουν ἡμᾶς!

Οἱ δὲ ἄνθρωποι τοῦ σκότους καὶ τῆς συνειδήσεώς των, οἱ κύριοι Ἐμποροὶ ὄλων τῶν ἡρώων, περιδρόμων καὶ σταχυοδρομίων, πῶς τὰ πάνα μετὰ τὴν δῆλωσίν των ὅτι θὰ πωλοῦν τῶρα φθηνότερα;

Ἰστών καὶ τῶν ἐξορτίων. Οἱ ἐπὶ τῆς γαλέρας ἀπήντησαν δις καὶ τρίς πρὸς τὰς βολὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐν μέσῳ συγγύσεως καὶ θαρόθου, ἀντηλλάσσοντο ἀδιακόπως τοξοβόλατα. Ὁ Μηνᾶς ἐπληρώθη εἰς τὸν βραχίονα, ὁ δὲ ἀρχηγὸς εἶχε δεχθῆ δύο βέλη ἐπὶ τῆς παρεῖας καὶ τοῦ στήθους. Ἄλλ' ἡ ὀδύνη τὸν ἐξήπτε, καὶ ἐκέλευεν ἀπαύστως μάχην.

Δύσκολον ἦτο νὰ διακρίνῃ τις τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐχθρικοῦ πληρώματος. Τὸ δὲ τοῦ Μούρχα συνέκειτο ἐξ εἰκοσιπέντε ἀνδρῶν.

— Ἄ, ἰδοὺ διατὶ μ' ἔτρωγε τὸ χέρι μου, εἶπεν ὁ Πειράχτης.

— Τί ἐπαθες, γέρον Πειράχτη; ἠρώτησεν ὁ νεώκληρος.

— Ἐν τσίμπημα εἰς τὴν παλάμην μου τὴν δεξιάνῳ, πρὸ πολλοῦ δὲν με εἶχε τσιμπήσει τόσον δυνατὰ ἢ γυναικῶ μου.

— Ἐπληρώθης, γέρον Πειράχτη; εἶπεν ὁ ἀρχηγός.

— Τσίμπημα, σὰς λέγω, τσίμπημα.

Καὶ ἡ μάχη ἐξήκολούθει καὶ δὲν ἐκρίνετο ταχέως. Δυσχερᾶνας ὁ Μούρχας ἐκάλεσε τὸν πρῶτα καὶ τὸν διέταξε νὰ σημάξῃ ὑποχώρησιν. Ἄλλὰ συγχρόνως εἶπεν εἰς τὸ οὖς τοῦ νεωκλήρου ὅτι, ἀντὶ ὑποχωρήσεως, ὠφείλον νὰ ἐτοιμασθῶσι δι' ἔφοδον.

Ἠκούσθη τρίς ἡ φωνὴ τῆς σάλπιγγος κρουούσης βαρύντινα καὶ ἀπηυδνηκῶτα ἤχον. Ἐν ἀκραιῖ δὲ ὁ νεώκληρος,

Ὁ Θεὸς καὶ, ὄχι ἡ ψυχὴ των, ἀλλὰ τὸ πουγγί των!

Δὲν γνωρίζομεν ἂν πρόκειται περὶ τῆς ἡρώιδος καμήλου τῆς Πλάκας, ἧς τοὺς ἀγῶνας μετὰ τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἐπὶ τέλους νίκην τῆς ἐξιστόρησεν ἡ Ἐφημερίς, ἀλλ' ἡμεῖς εἶδομεν ἐν Νεαπόλει ἀπέναντι ἐνὸς φαρμακείου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

Τὸ περίεργον τῆς Ἀνατολῆς τέρας,
ζῶντα δὲν γαμήλιον.

Πτωχοὶ Ἀθηναῖοι! τὰ μεγαλοπρεπέστερα τῶν ἐπὶ γῆς ζῶν, τὰ ὅποια εἰς τὰς ἀνταρκτικὰς ὁδοὺς ἀλυσηδὸν παρελκύνουσιν κινουντα ῥυθμικῶς τὰς ἐπιμήκειας κεφαλὰς των καὶ ὑψοῦντα περιφρονητικῶς τοὺς στρωγγυλοὺς των ὕβους καὶ κωδωνίζοντα μουσικῶς τοὺς ἤχηρούς των κώδωνας καὶ φορτωμένα γιγαντωδῶς ξυλοκαρβούρων σκικκούς, περνοῦν ἐδῶ ζῶντα γαμήλια διὰ τέρατα!

Ὁ καυμένος ὁ Γιοβάννης! Ἦτο τυπογράφος καὶ ἐφευρετής. Ἦτο Ἐπτανήσιος καὶ μονομανής. Ἦτο πετσί καὶ κόκκαλο. Ὁπισθεν ἢ περισσελις τοῦ ἀπὸ τῆς ζώνης καὶ κάτω κατήχετο ὁμαλὴ χωρὶς νὰ ἀντιρροῖζῃ κἀνένα ὕδον! Ἦτο γέρον, πολὺ γέρον, ἀλλ' ἀκμαία καρδία, διότι μέχρις ἐσχάτων ἠλιπίζεν ὅτι αὐτὸς θὰ κατασκευάσῃ τοὺς στόλους ὄλων τῶν αὐτοκρατοριῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, μετὰ νῆαν ἰδικὴν του ἐφεύρεσιν. Τὴν ἐφεύρεσιν αὐτὴν τὴν ὠνόμαζε τῶν τριῶν νεανίδων. Εἰς τὴν νεωπηγικὴν ἀνεμίγνυτο ἡ τυπογραφικὴ. Ὁ περιεργότερος τῶν ἐγκεφάλων. Ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς θὰ ἐξέδιδε ἀπὸ ἑνὰ μαγνῆστο. Ἐπεινα, ἀλλ' ἐννοοῦσε νὰ διακωδωνήσῃ διὰ τοῦ ἐντύπου λόγου τὴν ἐφεύρεσίν του. Ἀπέθνε! ἐκεῖ ποῦ ἔτρωγεν ὁ μέγας ἐφευρετὴς τῶν τριῶν νεανίδων. Καὶ

ὁ Μηνᾶς καὶ τρίτος τις νεώτης ἔλαβον τοὺς μακροὺς κοντοὺς μετὰ τὰς ἀρπάγας καὶ προσεπλάθον νὰ συλλάβωσιν ἀπὸ τῆς κωπαστῆς τὸ πειρατικὸν πλοῖον. Ἄλλὰ δὲν ἔφθανον. Τέλος δὲ ὁ πρῶτος ἐρρίψε τὴν μετὰ σχοινίον μακρὰν ἀρπάγην του καὶ τὴν ἐρρίψεν εἰς τὰ ἐξάρτια. Κατάρθωσε δὲ νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ ἐλύσῃ τὸ πλοῖον, καὶ τότε ὁ Μηνᾶς καὶ ὁ νεώκληρος, μετὰ τοὺς κοντοὺς αὐτῶν, ἐπέσανκαν τὰ λοιπὰ. Τὸ πειρατικὸν ἐλυκίσθη σφοδρῶς πρὸς τὴν γαλέραν, πρὶν ἢ οἱ Γενουαῖοι προλάβωσι νὰ ματαιώσωσι πᾶσαν ἀπίπειραν.

— Ἐμπρός, παιδιὰ! ἐκραξεν ὁ ἀρχηγός. Σήμερον εἶναι ἡμέρα ἀριθμήσεως.

Καὶ ἀναρρήχθη πρῶτος εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ πειρατικοῦ. Κατόπιν αὐτοῦ ὤρμησαν οἱ ἄλλοι. Δεινὸν πελέκειος κτύπημα παρέλυσε τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τοῦ Μούρχα, ἅμα θέσαντος αὐτὴν ἐπὶ τῆς κωπαστῆς τοῦ ἐχθρικοῦ. Ἄλλ' ὁ Μηνᾶς καὶ δύο ἄλλοι νέοι προλαβόντες ὤπισθεν ἀπήντησαν διὰ σφοδρῶν κτυπημάτων κατὰ τῶν ἀμυνομένων. Ὁ ἀρχηγὸς παρ' ὀλίγον ἤθελε πέσει μετὰ τὴν μίαν πλευρὰν εἰς τὴν θάλασσαν· ἀλλ' ἐσφιγγε μετὰ τὴν ὑγίη χεῖρα τὴν κωπαστὴν καὶ οἱ ἄλλοι τὸν ὑπεστήριξαν ὤπισθεν. Ἐν σептῇ δὲ στιγμῇ ἀπορᾶσεως καὶ καρτερίας, ἐδέσπουσε τῆς ὀδύνης, ὤρμησε καὶ ἐπάτησεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν κατὰστρωμα. Οἱ λοιποὶ τὸν ἠκολούθησαν.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς φύρδην μίγδην σφοδροὶ κτύποι πελέκειων, κωπῶν καὶ ξιφῶν, ἀνεμειγμένοι μετὰ φρικώδεις

μεινεν μιζήσιση ἡμέρα ἄταφος, ἐλλείψει θαπτικῶν. Ὁ μὲν Δήμητρος παρεχώρησε τάφον δωρεάν, ὁ δὲ ἀστυνόμος ὕψονε τοὺς ὠμούς του ἐπιχαρίτως. Καὶ ὁ Τυπογράφος Σύνδεσμος γαμπαράκι δὲν εἶχε. Ἐως ὅτου μερικὰ τὰλληρα συναχθέντα τὸν ἐσῆκωσαν τὸν καυμένον τὸν Γιοβάννη!

Ἐξ ἐπιταφίου λόγου δημοσιευθέντος ἐν τινὶ ἐφημερίδι. «Ἄλλὰ φεῦ! ὁ χεῖμαξρος τοῦ θανάτου ἀπειδῶς παρεσύρην αὐτὴν, ὅστις ἐνῆρεσθήσῃ νὰ παρασύρῃ διὰ τῆς βροτολογίου νόσου καὶ τὴν Ἀφροδίτην, ἧτις ὡς ἀνδρείος μαχητῆς ὑπέμεινε τὸ στάδιον τῆς χηρείας κτλ.»

Ἄλλο ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπιταφίου:

«Ἐκ τούτων λοιπὸν πειθόμεθα ὅτι ἡ γυνὴ αὐτῆ ὕπρην ἀγαθὴ καὶ μερὶς ἀγαθῆ (ἦγον κομμάτι) καὶ ἐδόθη εἰς μερίδα (καλαμποῦρι!) τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον.»

Ἐν Ἀμαρουσίῳ, τῷ πλησιεστέρῳ εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐξοχικῷ χωρίῳ, εἶχε γίνεαι τελευταίως φόνος ἄνευ τελειωτικοῦ ἀποτελέσματος, διότι τὸ θῦμα ἀκόμα ζῆ, ἀλλὰ καὶ ἀνεπίζηση θὰ μείνῃ παραλυτικῶς. Καὶ ἦτο φρίναται ἐπιστημονικὴ ἢ ἐπιθεσις· διότι ἡ αἰτία τοῦ φόνου ἦτο γυνή. Ὁ καθ' οὗ ἐπετέθησαν τὴν νύκτα τρεῖς τέσσαρες ἐνοπλοὶ διὰ μαχικῶν ἦτο ξένος—Χαλκιδεὺς—καὶ εἶχε πάρει τὸ ὠραιότερον κορίτσι τοῦ χωριοῦ. Ἄλλ' ἡ γυνὴ νεολαία τοῦ Μικρουσιῶ—τὸ λεγόμενον τραμπουκαριῶ—δὲν ἠνείγετο τὸ τοιοῦτο. Ἐπανελημμένως ἠπειλήσαν τὸν γαμήριον ὅτι θὰ τὸν ξεμπερδεύσουν, καὶ ἐπὶ τέλους τὸν ἐξεμπερδευσαν, ἀγρίως, ἀνηλεῶς καὶ ἀρόθως.

Περὶ τούτου τοῦ ἀρόθως πρόκειται, διότι μὲς γράφουσιν ἐκ τοῦ χωριοῦ ὅτι οἱ φρονεῖς περιφέρονται εἰς τὴν Πλατεῖαν, ἀτιμώρητοι. Καὶ οἱ γράφοντες παραπονοῦνται κατὰ τοῦ κ. Ράλλη σφοδρῶς, διότι καὶ ὡς ὑπουρ-

γός καὶ ὡς βουλευτῆς των ὠφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως τιμωρηθῇ τὸ ἐγκλήμα καὶ ὄχι διὰ τῆς ἀτιμωρησίας ἢ συμμορία αὐτῆ τῶν φονέων νὰ προβῇ εἰς νέα ἐγκλήματα.

Τοῦ αὐτοῦ χωριοῦ οἱ κτηματῆται παραπονοῦνται πικρῶς κατὰ τῆς ἐλλείψεως πάσης τάξεως. Ρεμπελιὸ πληρῆς. Ὁ καθεὶς κἀμνεὶ ὅτι τοῦ κατέβη. Οἱ ἀγροφύλακες εἶναι ἀμίλητοι. Μπορεῖ ἂν τοὺς παραμπῆς καὶ νὰ σὲ ἔρῃσουν. Ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου οὔτε σκιά. Μίαν μόνον φράν, ἀρ' ἧς διωρίσθη, εἰδείξε τὴν φιγοῦρά του. Ἐκεῖνο ἦτο.

Τὸ γὰρ, αἱ σκηνογραφίαι, ὁ Λεκατσῆς, ὁ Ἐμπορος τῆς Βειετίας ὅστις δὲν ἐτακτοποίησε ἀκόμη τὸ ἐμπορικὸν του, ὄλα κἀτὰ συνετέλεσαν ὥστε ἡ πρώτη παραστάσις ἐν τῷ χειμερινῷ μας θεάτρῳ ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀναβλήθῃ διὰ τὸ προσεχές Σάββατον.

Τόσον νωρὸς νυχτόναι καὶ αἱ νύκτες εἶναι τόσον ἀτελεύτητοι, ὥστε δυνάμεθα νὰ ποῦμε:

— Ὅτι ἡ ἡμέρα τότε ἀρχίζει ὅταν τελειώσῃ.

BIBLIA YPER TON EN PHYLLAKHI.

ΔΕΛΤΙΟΝ Γ'

Ὁ κ. Αἴων Μεσηνέζης Τόμ. 21
Ἀνάγνωμος " 15

κατάρξας καὶ ὕβρεις, ἠκούοντο ἐπὶ τοῦ κατὰστρωματος. Δύο ἢ τρεῖς κεφαλαὶ ἔπεσαν χεῖρες, βραχίονες καὶ κνήμαι συνετριβήσαν. Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ λύσσα ἐκατέρωθεν. Δὲν ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ τίς ἐκτύπα καὶ τίς ἔπιπτε, τίς ἐξέπεμπε κρυυγὴν ὀδύνης καὶ τίς ὀλολυγμὸν ὄργῆς.

Ἄν ἔλειπε τὸ ἐνοστικόν, τὸ μαντικὸν ἐκεῖνο καὶ ὑπερφύεις, ὅπερ καὶ ἐν μέσῳ τῆς ταραχῆς καὶ τοῦ σκότους, καὶ ἐν μέσῳ τῆς παντελοῦς κωφώσεως καὶ τυφλότητος, ἐπιζῆ κατὰ τὰς ὑπερτάτας στιγμὰς, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ γνωρίζωσιν ἀλλήλους ἐχθροὶ καὶ φίλοι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πειρατῶν ἦτο ὑπερτερος τοῦ τῶν ἐπιδρομέων. Τοῦτο δὲ μόνος ὁ Μούρχας, ἂν καὶ μαγίστην ὀδύνην ἠσθάνετο ἐκ τῆς συντριβείσης παλάμης του, ἠδυνήθη νὰ παρατηρήσῃ. Καὶ ὅμως τὸ θάρρος του διετέλει ἐτι ἀκαμάτων.

Καὶ ἐφάνετο ἐπὶ τέλους εἰμαρμένον νὰ ὑποκύψωσιν οἱ νησιῶται εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πλήθους. Ἄλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πρώτη ψυξίς τῆς ἀποθαρρύνσεως εἰσεῖδεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Μούρχα, ἠκούσθη ἀπροσδόκητος καὶ ἀλλόκοτός τις κρότος ὑπὸ τὸ κατὰστρωμα. Αἱ ἐλπίδες τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπιδρομέων ἀνεπετρώθησαν, καὶ ἐστράφη πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

— Ἀνοῖξατε, μετὰ πᾶσαν θυσίαν, τὰς στομοθῦρας τὰς τὰς! ἐκραξε μετὰ λαμπρὰν φωνὴν ἔχουσιν προφητικὸν τι.

Καὶ ἐδείκνυε πρὸς τοὺς συντρόφους του τὸ ὄπκιον τοῦ κτύπου.

Ἄλλ' ἐκεῖνοι, πρὸς οὖς ἀπετείνετο ἡ παρακλέουσις αὐτῆ, δὲν προσέλαβον οὔτε νὰ ἐννοήσωσιν, οὔτε νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτὴν. Διότι ἀπὸ τοῦ θάλχμου τοῦ πλοιαρχοῦ ἐφάνησαν ἐν ἀκραιῖ πάντες ἢ ἐξ ἀνδρῶν ἀναβκίνοντες, ὀπλισμένοι μὲγρι τῶν ὀδόντων καὶ ἀπειλητικοί.

— Κατάρξ! κευραυνός! κόλασις! ἠκούσθη ὠρυόμενος ὁ ἀρχιπαιρατής.

— Ἰδικοὶ σας εἶμεθα, Γραικοὶ! ἐκραξεν ὁ πρῶτος τῶν νεωστῶ ἐλθόντων πρὸς τὸν Μούρχαν. Ἠλθαμεν νὰ ρίψωμεν τούτους τοὺς σκύλους εἰς τὴν θάλασσαν!

Ἐν βίπῃ ὀφθαλμοῦ καὶ ἐν μέσῳ τρομερῆς πάλης τῶν μὴ ἀπολεσάντων τὸ θάρρος πειρατῶν, ὁ πρῶτος τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὑψηλὸς καὶ μεγαλοπρεπῆς νέος, ἐερίφθη εἰς τὴν πλάην μετὰ φοβερὰν δύναμιν.

— Ἐφθασεν ἡ τελευταία σου ὠρα, σκύλε! ἐκραξε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πειρατῶν. Ἐλα νὰ μετρηθῶμεν οἱ δύο μας.

Οὗτος δὲ, ὡσεὶ περιέμενε τὴν πρόκλησιν ταύτην, προέταξε τὸ στήθος καὶ ἤρτισε πρῶτος διὰ τοῦ ξίφους τὴν πλάην. Ὁ δὲ ἀγνωστος ἔφερε μὲγα καὶ βαρὺ μεταξάνι, ὅπερ ἐπαλλεν ὡς ἀθυρμα, καὶ τὸν ἀντέκρουσεν. Ἡ προσοχὴ τῶν ἀπαυδησάντων ἀνδρῶν συνεκεντρώθη ἐκατέρωθεν ἐπὶ τῶν δύο τούτων μαχητῶν. Μετ' ὀλίγον ἡ μο-

ΒΑΦΕΤΑΙ; — ΕΝ ΒΑΦΕΤΑΙ;

Ο Λεονάρδος δικηγόρος στρογγυλός μ' ἄλομαυρα μαλλιά σὰν τὴν μελάνη, καὶ ὁ Ψιακῆς, χιώτης μαριόλος καὶ λωλός, ἓν σπουδαῖον στοίχημα εἶχαν βάλει.

— Διαβόντρου γυιέ, λέει ὁ Ψιακῆς μὰ μέρα, θαρρῶ πῶς τὰ μαλλιά σου μπογιαντίζεις! Ο Λεονάρδος πέρνει τότε ἀγέρα καὶ — τέτοια, λέει νὰ μὴν τσαμπουνίζης!

Μὰ τοῦ διαβόντρου τὸ κουλοῦκι — ὁ Ψιακῆς — ζιζάνιο ἀληθινὸ σὰν χιώτης — ἦντα τοῦ λέει, κακόσορτε μνησιμακκίς, καὶ ἓν στοίχηματίζεις σὰν ἱμπότης;

Ο Χιώτης ἀπ' τὸ φίλο μαλλιά πέρνει, καθὼς ὁ Δάντης ἀπ' τὴ Βεατρίκη, καὶ εἰς τὸ Χρηστομάνο εὐθύς τὰ φέρνει, κλεισμένα σὰ μαστίχα σὲ μὴ θύκν.

Ο Χημικός ἀρχίζει τρεῖς τρεῖς ἐκαῖνα τὰ μαλλιά νὰ ἐξετάζη, καὶ σὰν προσέσρας μὲ ξεροθήχα βρῖσκει πῶς εἶν' μαλλιά, καὶ . . . ἡσυχάζει!

Στὸ δικαστήριον! φωνάζει ὁ Ψιακῆς ἂν σοῦ βαστοῦν τὰ κότσα καὶ ἓν τρέμεις, καὶ νὰ ποῦ σ' ἓν ζήτημα τῆς βαφικῆς ἀνακατώνεται κ' ἡ θεία Θέμις!

Τί δικηγόροι, δικασταὶ καὶ ἄλλοι μαντρίζονται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖο,

νομαγία ἐκρίθη. Ὅσον θάρρος καὶ ἂν εἶχεν ὁ ἀρχηγός τῶν πειρατῶν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνταγωνισθῆ πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν μανίαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦτου, ὅστις ἐφαίνετο ἐξεληθὼν ἐκ τῶν ἐγκάτων τοῦ πλοίου, ὡς δαίμων ἐκ τοῦ Ἄδου, ἵνα ἀρπάσῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀρχιπειρατοῦ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ αἰματογράφου συναλλάγματος. Διὰ τελευταίου τινός κτύπου διεπέρασε τὸν λακίμον του, καὶ ἀποκόψας τὴν κεφαλὴν, ἔβρισεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν.

Καὶ ἐκράξεν πρὸς τὸ πειρατικὸν πλήρωμα. — Πικραδοθήτε! δὲν ὑπάρχει ἄλλη σωτηρία.

(ἀκολουθεῖ)

καὶ γίνεται μὴ σύγκριση μεγάλῃ καὶ κόμματτα βαμμένων καὶ μὴ . . . δῶ!

Ο Στεφανίδης κάτασπρος σὰν χιόνι ἔχει τὸν λόγο ὡς ἀρχαῖος ταῦρος, μὰ τὸ Λεονάρδο ἐν ᾧ ξεμελανώνει, γίνετ' αὐτὸς ἀπ' τὸ θυμὸ του μαῦρος!

— Τὰ θάρρει μπρέ; ἄξαρνα μουγκρίζει. — Τὰ βάρει! ἀντηχεῖ τ' ἀκροατήριον, καὶ τότε ὁ καθένας μας νομίζει πῶς εἶναι μπογιατζήδες στὸ κριτήριο.

Τὸ ζήτημα στὴ λύσει του σιμώνει κ' ὁ ἓνας φίλος εἰς τὸν ἄλλον γράφει, μὰ ὁ Ψιακῆς, μαδῶντας μὴ ἀνεμῶνα, τὴν ἐρωτᾷ — Τὰ βάρει; ἔν τὰ βάρει;

Μιάγνας.

ΕΤΕΡΟΣΚΕΛΗΣ.

Ἦτον δηλαδὴ. Εἶχε τὸ ἓν σκέλος μακρὺ, τὸ ἄλλο κοντὸ, τρίτον σκέλος δὲν εἶχεν, ἀλλ' οὔτε τέταρτον. Ἀνῆκει, φαίνεται, εἰς τὰ δίποδα. Χείρας αὐτὸς δὲν ἔχει, ἀλλ' ἔχουν ἄλλοι διὰ λογαριασμόν του· οἱ ὑπουργοί, οἱ ὑπάλληλοι, οἱ τελενοφύλακες, καὶ λοιποὶ, καὶ λοιποὶ, καὶ λοιποὶ καὶ μερικοὶ μάλιστα ἀρετὰ μακρυαῖς. Αὐτοὶ ὅλοι εἶναι δίποδες ἐπίσης, ὡς αὐτὸς, ἀλλ' ἰσοσκελεῖς πάντοτε, ἂν ὄχι καὶ μακροσκελεῖς.

Κατοικεῖ εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον, εἶναι φίλος ὄλων ὄλων δηλαδὴ θέλουν νὰ εἶναι φίλοι του καὶ φίλοι τοῦ ἑτέρου σκέλους του. Ὡστε ἠμποροῦν νὰ ὀνομασθοῦν ἑτεροσκελοφίλοι.

Εἶναι υἱός, εἶναι ἀδελφός, εἶναι πρῶτος φίλος τοῦ κ. Καλλιγᾶ σήμερον. Ὅλοι ἐρωτοῦν διὰ τὴν υγιάν του, ὅλοι ἐνδιχοφρόνουν διὰ τὰ σκέλη του, ἐννοεῖται αὐτοῦ, ὄχι τοῦ κ. Καλλιγᾶ, βεβαίως. Εὐφόμε! Ἀλλὰ κύριε Καλλιγᾶ, εἶναι καὶ πάλιν ἑτεροσκελής. Δὲν τὸ παρετήρησα, ἀδελφε; Ἐμάκρυνε καὶ τὸ κοντὸ του. Καὶ νὰ ἰδῆτε ποῦ τὸ θέλουν ὅλοι μακρὺ. Ἀδυναμία τῶν μακροσκελῶν. Καὶ ὅλοι ἀνασκουμπόνουν τὴν χεῖρα διὰ νὰ θλιψοῦν τὰ σκέλη του. Ὁ μόνος τοῦ ὁποίου θαπτοῦν τὰ σκέλη. Παράδοξος ἀδυναμία καὶ αὐτή.

Μὰ ποιὸς ἐπὶ τέλους εἶν' αὐτός, οὐ τὰ σκέλη ἐξασκοῦν τοσοῦτον γόητρον; τί αἰνίγματα εἶν' αὐτά;

Αἰνίγματα; Ἄν τὸ θεωρῆτε αἰνίγμα, τότε μάλιστα, νὰ σᾶς δώσω τὴν ἐξηγήσιν· ἢ καλλίτερον νὰ σᾶς δώσω τὴν κλειδὸν τοῦ αἰνίγματος. . . Ἀλλὰ τί εἶπον; τὴν κλειδὸν; τὴν ἔχει πάλιν ὁ κ. Καλλιγᾶς, ὥστε γυρεύσατέ την. Εἰσθε φίλος τῶν σκελῶν του καὶ ὑμεῖς, πιστεῦτε καὶ πάλιν ὄχι τῶν σκελῶν τοῦ κ. Καλλιγᾶ, πικρακλώ. Προσοχή!

Ἦθέλησαν λοιπὸν νὰ τὸν κάμουν ἰσοσκελεῖ. Καὶ τραβᾷ ὁ Τρικούρης ἀπ' ἐδῶ, τραβᾷ ὁ Καλλιγᾶς ἀπ' ἐκεῖ, ἔ!

γὰ μὲλα, τίρα μὲλα. Ὅριστε, Κύριοι, σᾶς τὸν κάμουν ἰσοσκελεῖ.

— Ἴσοσκελεῖ! θαῦμα! λέγει ὁ κ. Σταμούλης. Ψεῦδος, λέγει ὁ Ζηνόπουλος; Φρουπηρηρημηρηχαρηρητηρηφῆ, σιρφή, γνηνηνηνηνηνηνηνη, φᾶφ, χᾶφ, φωνάζει ὁ Δημητρακάκης.

— Ὅχι, φίλε μου, δὲν εἶν' ἔτσι, τῷ ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Ἐχεις δίκαιον, ἀλλὰ δὲν ἔχεις δίκαιον, ἐπειδὴ . . . δὲν εἰ καταλάβαμεν.

Δημητρακάκης— Ἐξηγοῦμαι καὶ πηδῶ καὶ τρέχω ἐπὶ τοῦ βήματος . . . ὁ σπιθαμιαῖος . . . προὑπολογισμός . . . πυγμαῖος . . . γίγας. Τί πράγματα εἶν' αὐτά; (Χειροκροτήσεις ἐκ τῶν ἀκροατηρίων — his!)

— Ἄ τώρα μάλιστα, καταλάβαμεν. Ὁ Καλλιγᾶς δηλαδὴ ἀνεδείχθη γίγας τῆς ἰσοσκελοποιίας. Ὁ διάβολος, ἅμα ἀνακατευθῆ στὰ σκέλη, κατὶ θὰ κάμη. Ἀνακατώθη εἰς τὰ σκέλη τοῦ προὑπολογισμοῦ καὶ ὦ! τοῦ θαύματος! δὲν τὸν ἐσταλαπάτησαν.

Τώρα τὸ πιστεύετε σεις ὅτι ὁ προὑπολογισμός ἐγείνετο ἰσοσκελής; Ψεῦδος καὶ χονδροειδὲς ψεῦδος μάλιστα, κ. Βαλαωρίτα, καὶ ἀπορῶ πῶς κάθεσαι ἐκεῖ καὶ τοὺς ἀκοῦς καὶ δὲν τραβᾷς τὸ κουδοῦνι εἰς ἓν τοιοῦτον ψεῦδος;

Ἐγὼ τὸν βλέπω πάλιν ἑτεροσκελεῖ. Ἐμάκρυνε τὸ κοντὸ του σκέλος, ἀλλ' ἐμάκρυνε περισσότερον ἀπὸ τὸ μακρὺ. Ἦτον πρῶτα τὸ ἀριστέρὸ μακρὺ, τώρα ἔγινε τὸ δεξιό. Μάλιστα τὸ δεξιό. Νὰ, ἂν δὲν πιστεύετε, νὰ τὸν πῆχυν καὶ μετρήσατε. Ἐν ἑκατομῆμιον καὶ τόσα φράγκα μακρύτερον τὸ δεξιὸ του σκέλος.

Δηλαδὴ ἓνα σιγαρόχαρτο.

Ὡ! ἀπελπισία, νὰ μὴ ἠμποροῦμεν νὰ ἰσιάζωμεν ἐντελῶς τὰ σκέλη τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ ἀναπήρου.

Μολονότι μερικοὶ ἔχουν ἐλπίδας πάλιν. Ἄς κάμη δρόμο, λέγουν, καὶ θὰ σιάζη.

Ὁ Δημητρακάκης ὁμως πιστεύει ὅτι θὰ σιάζη δρόμον καὶ θὰ στραβώσῃ πάλιν τὸ δεξιό, διότι εἶναι ἀπὸ ἐλαστικὸν καὶ τὸ ἐλαστικὸν μαζώνει.

Ναί, τὸ ξεύρωμεν καὶ τοῦτο, τὸ ἐλαστικὸν μαζώνει, ἀλλὰ σκέλος ἀπὸ ἐλαστικὸν δὲν ἠκούσαμεν. Ἄλλα πράγματα μάλιστα.

Τώρα πόσον μακρύτερον, φαντάζεσθε, εἶναι τὸ νέον μακρὸν σκέλος του; Ἐνα σιγαρόχαρτο, εἶπαμεν.

Ναί, ἓνα σιγαρόχαρτο.

Μὰ, ὦ! εὐλογημένε Καλλιγᾶ, τί τὸ ἤθελες αὐτὸ τὸ σιγαρόχαρτο. Ἄς ἔλειπε τόσον μακρὺν τοῦ σκέλους.

Ἄς ἔλειπε τὸ σιγαρόχαρτο.

Ναί, ἄς ἔλειπε. Βγάλε το, εὐλογημένε, καὶ θὰ σὲ γνωρίζω χάριν, ἐγὼ τοῦλάχιστον. Φουμάρω καπνὸ διαβολομένο τὴν ἡμέρα ἑκατὸν σιγάρα. Εἶναι δίκαιον νὰ πληρῶν εἴκοσι λεπτὰ εἰς τὰ ἑκατὸν φύλλα, διὰ νὰ φουμάρη καὶ ὁ κύριος ἑτεροσκελής μὲ τὸ δεξιὸν του πόδι;

Ὅχι! αὐτὸ μόνον δὲν θὰ γείνη. Βγάλε, βγάλε, σὲ παρακαλῶ, τὸ σιγαρόχαρτον. Ἀφισέ μου νὰ φουμάρω πάλιν ἑκατὸν σιγάρα χωρὶς τὰ 20 λεπτὰ, καὶ ὁ φίλος σου ἑτεροσκελής ἄς φουμάρη τσιμποῦκι. Τί λές, Κύριε Στεφανίδη; Νὰ μοιάζῃ μάλιστα σὰν ἀφεντάνθρωπος.

Τώρα ἂν ἐβάλες τὸ σιγαρόχαρτο διὰ νὰ γείνης ὑψηλότερος! Ἄ! διάβολε! Ἀρχίζω ν' ἀγαπῶ τὸν Δημητρακάκην.

Τέτοιον σ' ἔκαμεν ἡ φύσις.

Ποῦ ποτὲ δὲν θὰ ψηλώσῃς, ὅτι καὶ ἂν ἐπινοήσῃς. Σοῦ ἄρεσε τώρα;

Μὲ υγιάν λοιπὸν, τὰ σκέλη ποῦ ἐσιάζεις, δηλαδὴ ποῦ ἐστράβωσες. Ἐπειδὴ, νὰ μὴ ξεγνοῦμαι, πάλιν τὸ ἓνα εἶναι μακρύτερον, τὸ δεξιὸ τώρα, ἐκτὸς ἂν βγάλῃς τὸ σιγαρόχαρτον.

Ἄδδηρότης.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Ὡ! νὰ οἱ λούστροι πεταχτοὶ μὲ τὰς ἐρημερίδες, ἢ σκόνη ἀπαράλλακτη, ἢ λάσπη ἴδια, ἴδια, νὰ τὸ Πανεπιστήμιον γεμάτο ἀπὸ ἐλπίδες καὶ ὁ στρατός μας ὅμοιος μὲ κρεμαστὰ λεπίδια . . . νὰ ἡ Ἀκαδημία μας, ὦ νὰ καὶ τὸ παλάτι, τὰ ἴδια οὐρητήρια, τὸ ἴδιο μονοπάτι. . .

Ὡ νὰ ὁ κῆπος τοῦ λαοῦ μὲ τὰς ὑπηρετίδας, νὰ καὶ οἱ εὐζωνοὶ, κ' ἐκεῖ κοντὰ οἱ σκιπκανεῖς μας, ἰδοὺ ὁ Κώστας ρήτορας ἀγνῆς φιλοπατρίας, ἰδοὺ, μὲ τὰ λημέρια των, καὶ οἱ ὁμογενεῖς μας, νὰ ἡ κοιλίαις ἄρθεις καὶ ὁ Τσελλῆς παρῆκει ὅπου σὰ δεῖγμ' ἀθάνατο τῆς γενεᾶς μας στέκει. . .

Νὰ οἱ ἀμαζιηλάται μας καὶ οἱ κερθουναρεῖ οἱ νὰ καὶ οἱ βαρκάριδες, μικρὰ ἀματωλίαια νὰ οἱ κλητήρες ἀγρυπνοὶ, κοκκινωποὶ, γενναῖοι καὶ ἡ μεγάλη κλητουριὰ μὲ χίλια δῶα τσιφλίαια νὰ τὰ τχαεῖ ἀδειανὰ, καὶ νὰ οἱ λωποδύται, ὁ βασιλεὺς μας ὅμοιος, καὶ ἴδιοι οἱ κυβερνήται.

Νὰ ἡ Βουλὴ ἀπαράλλακτη, κ' ἀντίκρυ στοῦλου κτύποι, τὸ ἴδιο προσωπικὸ, καὶ ὅμοιος ἢ μάνδρες, στὴν μία πάντα βρῖσκονταὶ οἱ κύλικοί μας. . . ἴπποι, στὴν ἄλλη ἀγελάζονταὶ οἱ ἄλεκτοὶ μας ἄνδρες ὅλα τὰ ἴδια, τίποτε δὲν ἄλλαξε σὲ τόσα, ὡς κ' οἱ ὑπόνομοι, κ' αὐτὴ τοῦ Στεφανίδ' ἡ γλώσσα!

Ὡ νὰ οἱ στρατιωτικοὶ γεμάτοι ἀπὸ γαλίαια, ὦ νὰ καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀπὸ σκυροῦς γεμάτοι, νὰ κόρες ὅπου μοιάζουσι κερκρωτὰ παγώνια, νὰ σύζυγοι ποῦ νειθῶναι στὸ κούτελό των κατὶ! Τὰ ἴδια ὄλα, θηλυκοὶ κ' ἄρσενικοὶ πολιτεῖαι, μονάχα πῶς ἐπλήθυναν στὸν τόπον οἱ μετῆται. . .

Νὰ ἡ Ἀκρόπολις ψηλὰ καὶ ἡ Ἀδάμις κάτω, ὁ Παρθενὼν κ' ἡ Κοπήσις, ὁ Ζούρικος κ' ὁ Γονίδης, νὰ ὁ Ἀπόλλων μας γυμνὸς μὲ τὰ οὐρητήρια του, ὁ Ἕλληνας ὁ περικλεῆς κ' ὁ νέος ἀντικλεῖδης.

νὰ τὰ γαιθούριζ μὲ γλυκὰ καὶ τραγανὰ σταφύλια,
νὰ καὶ ὁ πρίγκηψ δῆμαρχος μὲ πριγκιπέττα χιλιά,

Ἦ νὰ τὰ δικαστήρια καὶ τὰ ζενδοχεῖα,
αὐτὰ γεμάτα φανητὰ, ἐκεῖνα ὑποθέσεις,
ἔμπα σὲ ὅποιο ἀπὸ τὰ δυὸ θελήσης μηχανεῖται
καὶ φάγε ἕνα δικαστὴ καὶ δυὸ ἂν ἠμπορέσης.

Ἔ, ἀπὸ ἕνα Μίνωα, ποῦ ἰσόβιος μυρίζε,
ἕνας κελὸς φασιανὸς περσότερο ἀξίζει! . . .

Νὰ δικηγόροι ποῦ μαζῆ μὲ παίχτας συντροφεύουν,
ἀρῶστοι ὅπου μὲ γιατροὺς σφικτὰ ἀδελφωθήκαν,
κλητῆρες καὶ νυκτόκλεφτοι π' ἀδελφικὰ δουλεύουν
κ' ἡ εὐλογία μὲ τὸν παππᾶ ὅπου συναυροθήκαν!
Ὅλα τὰ ἴδια, τὸ νερὸ, τὰ οὐρα, καὶ τὸ χῶμα,
τὰ μάτια μιᾶς σκαρδόπιστης καὶ τ' οὐρανὸν τὸ χῶμα.

Δὸν Κισσώτ.

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ.

Eastbourne.

(Ἰδε ἀριθ. 368.)

Καὶ εἶναι τόσο ἐξαισιῶς δημιουργημένη αὐτὴ ἡ Ἀγγλικὴ νεολαία! Νομίζει τις ὅτι ἡ φύσις τοῖς ἔδωκε τὸ προνόμιον τῆς ἐντελείας, κ' ἐν ᾧ ἔχουσιν ὅλας τῆς νεότητος τὰς ὑπεροχάς, τὸ σφοῖγος, τὴν ἰσχύν, τὴν δραστηριότητα, τὴν δρῶσαν, εἶναι σχεδὸν ἀπηλλαγμένοι τῶν μειονεκτημάτων ἐκείνων, ἅτινα ἡ ἐπιπόλαιος αὐτῆ ἡλικία παρέχει πρὸς συγκερασμόν. Καὶ οὕτω σπανίως εὐρίσκει τις εἰς τὸν χαρακτήρα τῶν τὴν ἀστάθειαν, τὴν ἀμεριμνησίαν, τὸ πάθος, καὶ τοὺς ἀμφιβόλους πόθους. Τὸ Γαλλικὸν ῥητὸν «Si jeunesse savait, si vieillesse rouvrait», δὲν δύναται νὰ μεταφρασθῆ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἢ ἐὰν μεταφρασθῆ θὰ μείνῃ γυμνὴ φρασεολογία ἄνευ κύρους, διότι ἡ Ἀγγλικὴ νεολαία, κατορθοῦσα νὰ καταβάλλῃ τὰς ὁρμὰς γνωρίζει, καὶ ὅταν γνωρίζῃ πῶς νὰ διέλθῃ τὸν βίον, δὲν καταναλίσκει προῶς τῆς ζωῆς τὸ ἔλαϊον, καὶ δὲν μεταβαίνει εἰς τὴν παρημακαυτικὴν ἡλικίαν μ' ἐξησθετισμένας δυνάμεις, μὲ καταβεβρωμένον ὄργανισμόν, μ' ἐσθετισμένην ὑπαρξίν. Καὶ οὕτω ὅταν ἐπέλθῃ τὸ γῆρας, ἡ δύναμις δὲν ἐκλείπει ἀπ' αὐτῶν! Τοὺς βλέπετε τοὺς νεαροὺς ἐκείνους τιτῆνας, ἄγοντας ἐμβριθῶς τὸ βῆμα πάντοτε, ὡς ἐὰν ἀκολουθῶσι μεγάλου πρεπεστάτην τινα πομπήν, τὰ μέλη των εἶναι πλήρη ἀθλητικῆς ῥώμης, κ' ἐν τούτοις ἡ μορφή των, εἶναι ἔμπλεως ἀριστοκρατικῆς λεπτότητος. Ἴδετε τὴν πορφύραν τοῦ προσώπου των δηλοῦσαν τὴν καθαριότητα καὶ ζωὴν τοῦ αἵματος, ὅπου κυκλοφορεῖ εἰς τὰς ἀρτηρίας των, καὶ ὅπου φαίνεται ὅτι θὰ διασπάσῃ διὰ τῆς ὁρμῆς τὴν λεπτὴν ἐπιδερμίδα ἥτις καλύπτει τὰ ἀγγεῖά του! Ἴδετε τὴν διαύγειαν καὶ τὴν ἀγνότητα τοῦ βλέμματός των,

ὅπου δὲν ἠμυρῶθη διὰ τῆς ἀνανακλάσεως φλογερῶν ἐπιθυμιῶν, οὔτε ἐξηράνθη διὰ τῆς διανοηθῆσεως πυρετώδους λύσεως. Ἴδετε τὰς κινήσεις των τὰς ρυθμικάς, στιβαράς, ἀπερίττους, ὧν τὴν κανονικότητα δὲν ἐστρέβλωσαν, μύχιοι συναισθήσεις, τρέμουσαι τὸ φῶς, καὶ σείουσαι ὡς ἀτμός τὸν ὄργανισμόν ἐν ᾧ ἐνοικοῦσιν, καὶ ὧν τὴν δύναμιν δὲν ἐχαλάρωσαν ἀπηνεῖς ἐθυμοτυπία νόμου, ἢ πρόωροι τῶν νεύρων δονήσεις! Ἴδετε! Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐξαισία στοιχεῖα ἅτινα, ἐν τῷ παρημακαυτικῷ τούτῳ αἰῶνι, οὕτως ὁ εἰς ποὺς εἶναι ἀναίσθητος καὶ ὁ ἕτερος στηρίζεται ἐπὶ τῆς φαρμακολογίας, ἀποτελοῦσι τὴν Ἀγγλικὴν νεολαίαν, ἥς ἡ σπουδὴ ἐκπλήσσει τὸν κοινωνιολόγον καὶ ἐξαφανίζει τὸν ἀσκληπιόν.

Εὐρίσκονται πολλοὶ ἐκ τῶν θαυμασίων τούτων νέων ἐν Eastbourne. Ἡ ἐνδυμασία των εἶναι ἐπίσης περιέργος, ὡς καὶ ὁ χαρακτήρ των. Συνίσταται ἐξ ἐπενδύτου βραχέος, καὶ κατηρτισμένου ἐκ λεπτοτάτου ἐριούχου, οὕτως αἱ ἄνω ἄκρα συνδέονται δι' ἐνὸς κομβίου καὶ αἱ κάτω κυματίζουσιν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς θαλασσίας αὔρας. Ὁ ὑπενδύτης καὶ αἱ περισκελίδες εἶναι ἐκ λευκῆς φλανέλης, εὐρείας καὶ βραχείας, ὅπως διαφαίνονται αἱ κομφόταται καὶ ποικιλόχρους περικημιδες, αἵτινες τάσσονται μεταξύ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἀντικειμένων, δι' ἃ ὁ Ἀγγλος δεικνύει ἑκτακτον φιλαρέσκειαν. Ὁ πῖλος των εἶναι λίαν ἀφελῆς καὶ μικρὸς κατ' ἀντίθεσιν ἐκείνου ἂν φέρουσιν κατ' αὐστηρόν κανόνα ἐν Λονδίῳ. Ἐνίστε ἀντικαθίσταται διὰ μαλθακοῦ πιλιδίου (casquet). Ὁ ἀχύρινος πῖλος, (straw-hat) εἶναι λίαν σπάνιος. Ἐπίσης μετ' ἐκπλήξεως παρετήρησα ἑλλείποντα ἐντελῶς ἐκ τῶν παραλίων, ὡς κ' ἐκ τῆς πρωτευούσης, τὰ παραδοξὰ ἐκεῖνα κακόζηλα καὶ ἄμορφα ἀντικείμενα ἅτινα πομπῶδως παρατάσσουσιν εἰς τὰ ὑελώματά των οἱ Ἀθηναῖοι πιλοπῶλαι μὲ τὴν ἐμφατικὴν ἐπίκλησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ συρμοῦ, καὶ ἅτινα ὑπερηφάνως περιάγουσιν ἐν τοῖς ὁδοῖς οἱ αὐτόθι νεωτερισταί, ἐπαίτουντες διὰ τῆς αὐταρέσκου λάμπσεως τοῦ βλέμματός των, καὶ διὰ τοῦ φιλοῦτου μειδιάματός των τὴν κομικωτάτην φράσιν: — Ἔε ε ε ε, λοιποσοῦν! Τώρα δὲ εἰμεθα σωστοὶ Ἑγγλέζοι. . . . Καὶ οὕτω ὁ δυστυχῆς Ἀγγλος γίνετα ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος παντὸς γελοίου, παντὸς ἀρλεκινικοῦ, καὶ καθίσταται ὁ ἐξαγοραστὴς τοῦ ἀνομήματος ὅλων τῶν ἀπονενομημένων ἐφευρέσεων. Γράφων ταῦτα ἐνοῶ νὰ μὴ δυσαρεστηθῆ ὁ ἐξαιρέτος καὶ ἀξιαγάπητος συμπολίτης κ. Παρασκευαΐδης, ὅστις ἐξέτεινε τὴν παταγῶδη δόξαν τῶν περιφῆμων πῖλων του καὶ μέχρις ἐνταῦθα, καὶ ὅστις ἀπηλλαγμένος ὦν πάσης φιλαρέσκειας καὶ πάσης κομφοπρεπειίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρῶσῃ μίαν ἐξαιρέσιν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου κανόνος. Ἄλλως τε μνησθῆναι ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ πιλοποιῶν, ἰδὼν τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα», καὶ σκεφθεὶς κατὰ τὸν Νόμον. . . . τοῦ συμφέροντος, λαβὼν δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ὕψος τοῦ παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα Πυργοδεσπότου, ἐψηφίσατο νὰ τῷ ἀποσταλῆ ἕτερος ἐξαισιώτερος πῖλος ἴσος πρὸς τὰς δικαστῆσεις τοῦ περιέργου πύργου του. . . .

(Ἀκολουθεῖ)

Timeson.